

עוד חידוש ביחסי-העבודה: איום בשביתה

בחברת "אל על" ביגלל צנזורה בעיתון פנימי

אל על: העורך היו"ד

בית הסמנכ"לים וראשי האגפים של אל-על, המהווים את ההנהלה. בעוד עובדי ארקיע, שנבחרו גם הם מתוכניות בן-ארי-ארליך לגביהם, פותחים בשביתות, בעיצומים ובהפגנות, החליטו עובדי אל-על, הבקאים יותר במאבקים מיקצועיים, לנהל מלחמה על פי כל החרי-

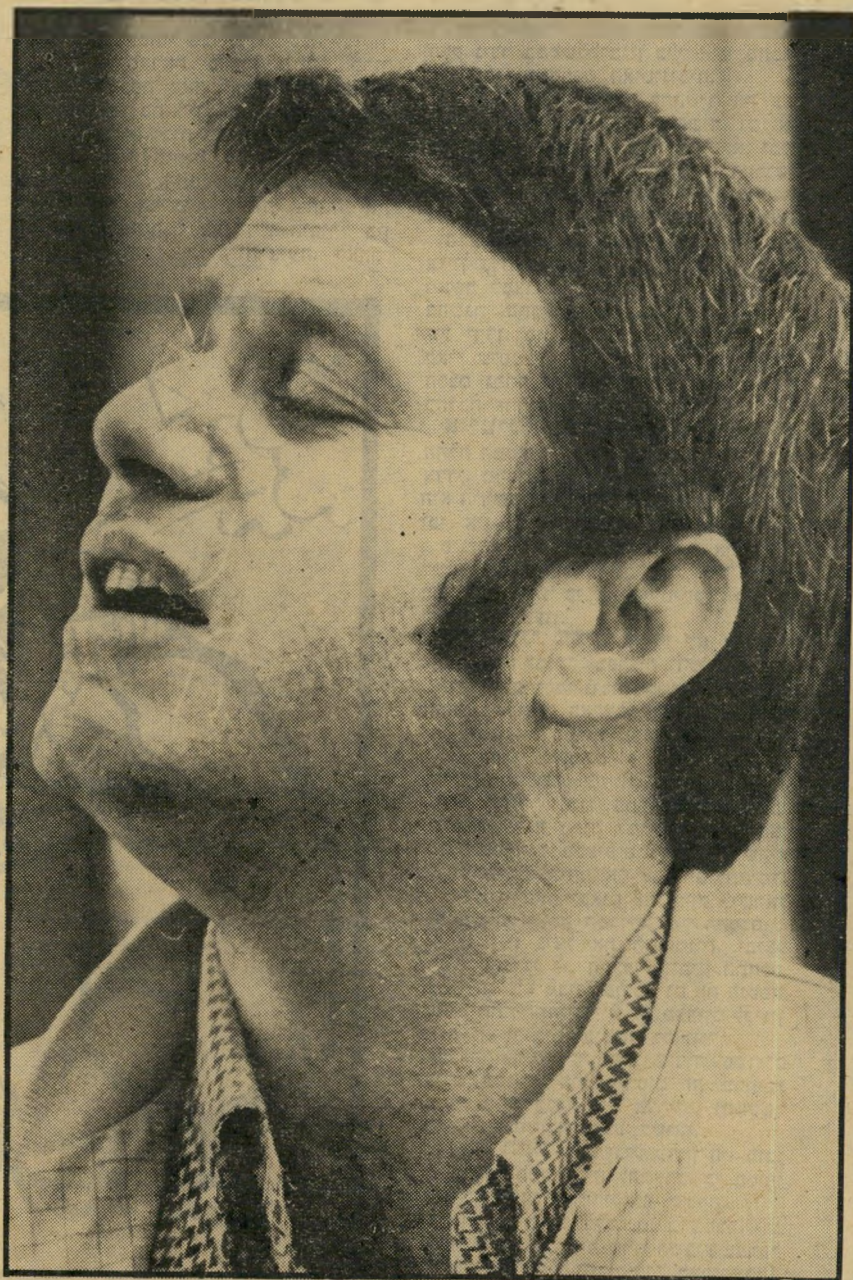
אל-על והוא יחד עם איתן הנהיגו את השביתה הגדולה של 1975. אולם באחרונה החליט בן-ארי להעלות את אטינגר למער לה. אטינגר מונה לעורך אל-על, קיבל חדר בקומת ההנהלה בבניין המשרדים של אל-על בלוד, ולשרותו עומדים מערכת וצוות של מזכירות.

איתן רוזמן הוא הכל מלבד עיתונאי או סופר. איתן, הבלתי מעורער של אנשי התחזוקה באל-על, ואיש הוועד הר חזק ביותר בחברה, השבית כבר פעמים אחדות את אל-על, כשהוא נושא את דגל מלחמות הפועלים. אולם איתן רוזמן מעור לם לא חשב כי ישבית את החברה, רק מפני שלא נותנים לו להתבטא בעיתון הפנימי שלה. לכאורה נראה הסיפור כסיפורו של יהו-

אל-על ככל העולה על רוחו ויפסיק, כפי שטוען איתן: "להרוס את החברה". מזה תקופה ארוכה, עוד כאשר היה בן ארי מנכ"ל אל-על, היה ברור לעובדים כי בן-ארי מוכן לכל דבר, גם אם יהיה על חשבון עובדי החברה, רק כדי להאדיר את מעמדו שלו, בחברה פנימה ובעיני הממשלה. פירסום שיחת בן-ארי ושרי האוצר שימחה ארליך (העולם הזה 2149), שנערכה במיסעדת טריאנה, הוכיח לעוב-

עורך אטינגר — אין תגובה!

כותב רוזמן — התגובה

ההסבר של בן-ארי למינויו של אטינגר — איש הוועד — לעורך העלון, היה, כי העלון צריך להיות פה לעובדי אל-על, לכן טיבעי שאחד ממנהיגי העובדים יעמוד בראשו.

"אנחנו נפעל"

כאשר הגיע מאמרו של רוזמן לידי של העורך אטינגר היפנה את המאמר לבן-ארי ולמנכ"ל הוד, כדי שיגיבו עליו. הסביר אטינגר: "ההגינות מחייבת שכאשר מתקיפים אדם במאמר או כאשר כותב בים עליו, יש לתת לו את האפשרות להגיב".

מוטי הוד סרב להגיב, וגם לא הנה לו על מה. הוא אמר לאטינגר כי הוא מסכים שהמאמר של רוזמן יפורסם ללא תגובה שלו. גם מרדכי בן-ארי סרב להגיב, אולם ביקש מאטינגר לפרוע את השטר ולשלם

קים, ולא להיגרר להתפרצויות זעם. העובדים החליטו כי את יריית הגישוש הראשונה יירה איתן רוזמן, יושב-ראש ועד התחזוקנים, כאשר יכתוב מאמר חריף כנגד בן-ארי בביטאונה הפנימי של החברה, אל-על.

על דעת איתן ושאר העובדים, לא עלה כי המאמר לא יפורסם. הנהלת אל-על הודיעה במפורש, כי כל מכתב או מאמר של עובד, הקשור באל-על, יפורסם, בתנאי שהכותב יסכים להודעות בשמו, ולחיי תום על מאמרו. איתן רוזמן חתם על המאמר, שבו תקף בחריפות רבה את בן-ארי וטען, בין השאר, כי זה הרס במשך שנים רבות את אל-על. הוא קרא לעובדי החברה לתמוך במנכ"ל מוטי הוד במילי-חמתו כנגד בן-ארי, בכנות את הוד "קרן אור באפילת הניהול של אל-על", הוא עודד את הוד לא להיבהל, לא לסגת בפני לחצים ולא "לנטוש את הספינה".

רוזמן גם לא חשש כי עורך אל-על, עמי אטינגר, יפסול את הכתבה. עמי היה עד לפני זמן מה אחד ממנהיגי עובדי

דים כי בן-ארי מסוכן להם ולחברה. ועדי החברה התחילו להכין חומר נגד בן-ארי, שיוכיח כי במשך שנות שילטונו הביא את אל-על אל פי הפתח. העובדים קיבלו לפתע תמיכה ממקום שלא ציפו לה, ואשר לא היו רגילים לתמיכה ממנו: מנכ"ל החברה מרדכי ("מוטי") הוד, ומר-

שע פרץ, שסגר את נמל אשדוד, רק מפני שאיש מישמר הגבול בפתח הנמל לא זיהה אותו כביכול. אולם, אם מעמיקים בסיפור הצנזורה על כתבתו של רוזמן, מתברר כי מנהיג הוועד לוחם על כך, שיושבי-ראש הוועד המנהל של חברת אל-על, מרדכי בן-ארי, יפסיק לעשות ב-